

ØKONOMINYTT FRA BRUSSEL

Nr. 6 | OKTOBER 2014

HOVEDSAKER

I ØKONOMI 2

Økonomisk utvikling 2

Eurobarometeret 3

Flash Eurobarometer 405 – spørreundersøkelse om ulike forhold i euroområdet 3

Økonomisk politikk - ministermøter 6

Eurogruppen 13.10.2014 6

ECOFIN 14.10.2014 7

EU- og eurotoppmøter 8

Finanspolitikk 8

Stresstester av bankene 10

II SKATT 11

Utvexling av skatteopplysninger over landegrensene 11

Automatisk informasjonsutveksling i EU fra september 2017 11

Ett års utsettelse for Østerrike 11

EU først ute med bindende regler 11

EUs forhandlinger med Sveits og lilleputtstatene 11

Early adopters og globale etternølere 12

Energiskattedirektivet - intensjonsdebatt 12

Stillstand i arbeidet 12

Medlemsstatene splittet 12

Sveits – bilaterale forhold 13

Rapport om skattesystemene i medlemslandene 13

Muligheter for et enklere og mer robust merverdiavgiftssystem i EU? 14

EU-portal for enklere oppfølging av nye mva-regler 14

Enkelte nye traktatbruddssaker fra Kommisjonen 15

III BUDSJETT 15

EUs budsjett for 2015 15

Den nye Juncker-kommisjonen

I ØKONOMI

Økonomisk utvikling

Den økonomiske utviklingen i euroområdet har det siste året vært svak og avtakende til null-vekst fra 1. til 2. kvartal. Ny statistikk og indikatorer kan tyde på at den negative trenden kan være i ferd med å snu.

BNP-veksten i 2. kvartal fra tilsvarende periode i fjor var 0,7 pst. For EU samlet var økningen i samme periode 1,2 pst. Ettersom nær ¾ av EUs samlede verdiskapning skjer i euroområdet, følger det av dette at veksten i øvrige deler av EU er solid. En rekke av disse landene vokste med mer enn 2½ pst. i perioden. I store land som Storbritannia og Poland økte BNP med over 3 pst. Et første anslag på veksten i 3. kvartal vil foreligge i midten av november.

Etter fire måneder med stagnasjon eller fall, viser Kommissjonens brede **tillitsindikator** (Economic Sentiment Indicator – ESI) for oktober en økning på 0,5 i EU og 0,8 euroområdet. Sistnevnte kom med dette over langtidsgjennomsnittet igjen etter å ha falt under i september.

Indikatoren for EU ligger 4 pst. over snittet. Det er bedring i de fleste enkeltindikatorene i næringslivet og for husholdningene. Alle de store eurolandene med unntak av Spania hadde positiv utvikling. Mest markert nedgang hadde imidlertid Storbritannia med 2,1.

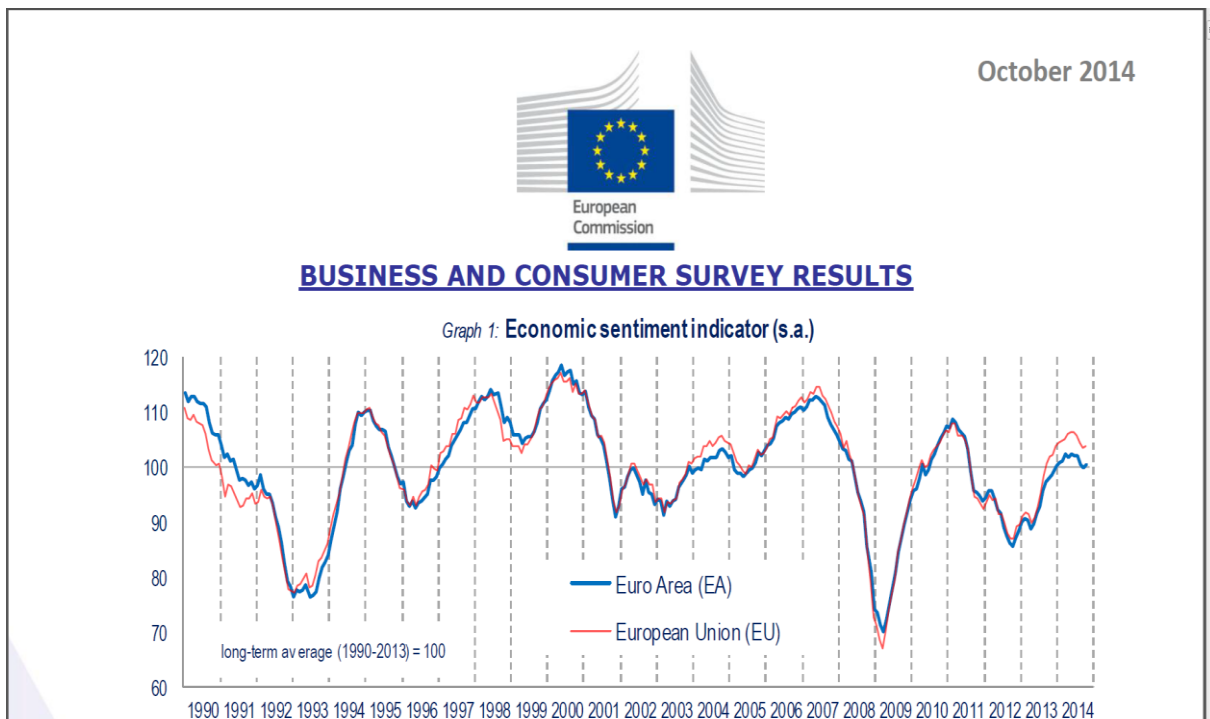
Møter under italiensk formannskap høsten 2014:

November

- 6. Møte i Eurogruppen
- 7. Møte i ECOFIN
- 14. Møte i ECOFIN (budsjett)
- 21. Møte i Eurogruppen

Desember

- 8. Møte i Eurogruppen
- 9. Møte i ECOFIN
- 18. - 19. Møte i Det europeiske råd

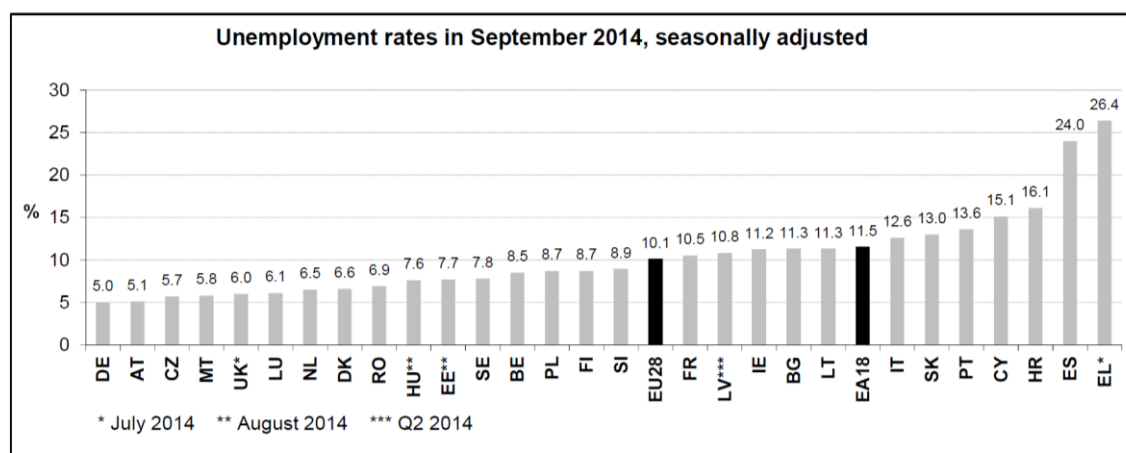
Kilde: Europakommisjonen

Arbeidsledigheten i euroområdet var 11,5 pst. i september 2014, mens den i EU var 10,1 pst. For begge aggregatene er dette uendret fra august. Ledigheten har falt fra et toppnivå i 2013 på 12 pst. i euroområdet og underkant av 11 pst. i EU.

Ledigheten er lavest i Tyskland og Østerrike med hhv. 5,0 og 5,1 pst. av arbeidsstyrken, mens Hellas og Spania ligger høyest med hhv. 26,4 og 24,0 pst. Sammenlignet med situasjonen for ett år siden har arbeidsledigheten falt i 21 land, økt i seks land og holdt seg uendret i Belgia. Ungarn, Spania og Portugal har hatt reduksjon på mer enn 2 prosentpoeng i løpet av det siste året. Ledigheten har økt mest i Finland og Frankrike.

Ifølge Eurostat er ungdomsledigheten målt på tradisjonell måte jevnt over meget høy i EU (21,6 pst.) og enda høyere i euroområdet (23,3 pst.). Lavest ligger Tyskland med 7½ pst., men også Nederland og Østerrike har ungdomsledighet under 10 pst. Hellas og Spania troner på toppen med over 50 pst. Dersom en i stedet hadde målt ledighet som den delen av ungdomskullet som verken er i arbeid eller under utdanning, den såkalte NEET-raten, som gir et bedre bilde av den faktiske arbeidsledigheten blant ungdom, er nivået langt lavere.

Nedenstående figur viser Eurostats oversikt over arbeidsledigheten i de ulike landene i september 2014.

Kilde: Eurostat

Prisstigningen (fra tilsvarende periode ett år tidligere) har avtatt markert fra godt over euroområdets inflasjonstak på 2 pst. både i 2011 og 2012 til en årsvekst på 0,3 pst. i september i år. Eurostats tidliganslag for oktober viser oppgang til 0,4 pst. igjen. Dette er samme nivå som i juli og august. Prisstigningen trekkes ned av prisfall på energivarer. Uten denne komponenten lå prisstigningen på 0,7 pst. Eurostat presenterer ikke tidliganslag for EU samlet.

Eurobarometeret

Flash Eurobarometer 405 – spørreundersøkelse om ulike forhold i euroområdet

På oppdrag fra Europakommisjonens DG ECFIN gjennomfører TNS en årlig spørreundersøkelse blant innbyggere i euroområdet. Spørreundersøkelsen tar for seg en rekke temaer; betydningen av euro for ditt land og EU, hvordan det er å bruke fysisk euro (mynter og sedler), bruken av euro for sammenligne priser over landegrensene, euroen og reisevirksomhet, makroøkonomiske vurderinger, økonomiske reformer og spørsmål knyttet til personlige økonomiske utsikter. Rapporten finnes [her](#).

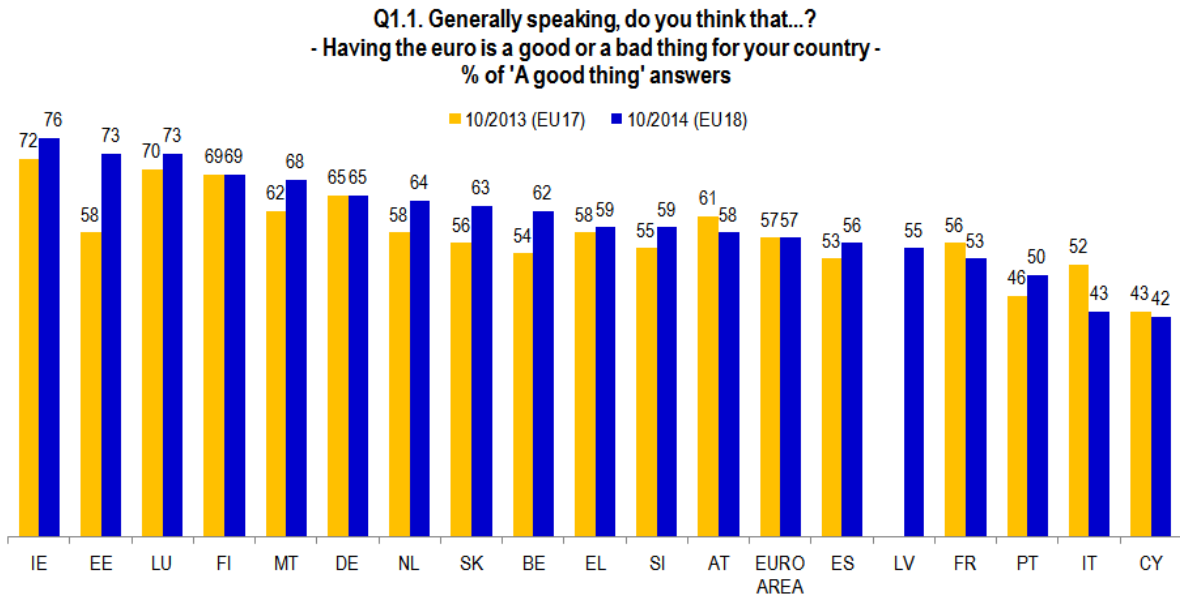
I det nedenstående omtales noen sentrale områder fra et økonomisk ståsted.

Er euroen bra?

Undersøkelsen viser at 57 pst. av de spurte i euroområdet synes at euroen er bra for egget land; den samme andelen som i 2013 og litt høyere enn de to foregående årene. Som det fremgår av figur 1, er flere av kriselandene blant dem som har minst tro på at euroen er bra, men det er kun i Italia og Kypros at flertallet

mener at euroen ikke er bra for landet. Irland ligger helt i andre enden av skala med ¾ av befolkningen som positive – en markert oppgang fra fjorårets undersøkelse.

Fig 1

En klart høyere andel – 69 pst. – mener at euro er bra for EU. På dette spørsmålet har estlenderne svart mest positivt med 80 pst., mens Italia og Kypros også her er mest negative.

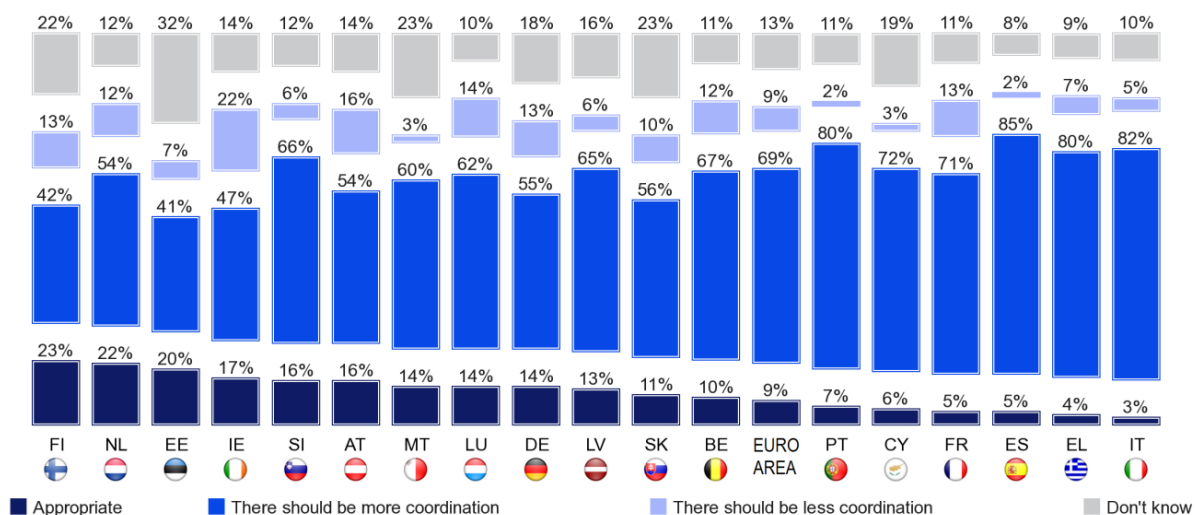
Bak tallene er det også en del interessante sosio-demografiske ulikheter: 1) klart flere menn enn kvinner mener at euroen er bra for eget land og EU. På samme måte er de yngste (15-24 år) mer positive enn eldre, og de med høyest utdanning eller under utdanning mer positive enn de med lavere utdanning.

Makroøkonomiske forhold

I euroområdet samlet mener 69 pst. at det bør være mer samordning av den økonomiske politikken (inkludert budsjettpolitikken), mens 9 pst. mener at det burde være mindre av den slags og 9 pst. mener samordningen er på et passe nivå. (I tillegg er det en vet-ikke-gruppe). Andelen som ønsker mer koordinering har falt med 3 prosentpoeng siden fjorårets spørreundersøkelse. Som det fremgår av fig. 2, er det også her store forskjeller mellom landene. Mer enn 80 pst. av respondentene i kriselandene Portugal, Spania og Hellas, samt Italia ønsker mer koordinering mellom regjeringene i euroområdet, mens kun en håndfull prosent i disse landene mener at samordningen burde reduseres. Irland er det eneste landet hvor over 1/5 av befolkningen mener at det bør være mindre koordinering mellom medlemslandenes regjeringer i den økonomiske politikken.

Fig. 2

Q10. Do you think that the degree to which economic policy, including budgetary policies, is coordinated in the euro area is appropriate? Should there be more or less coordination among euro-area governments?

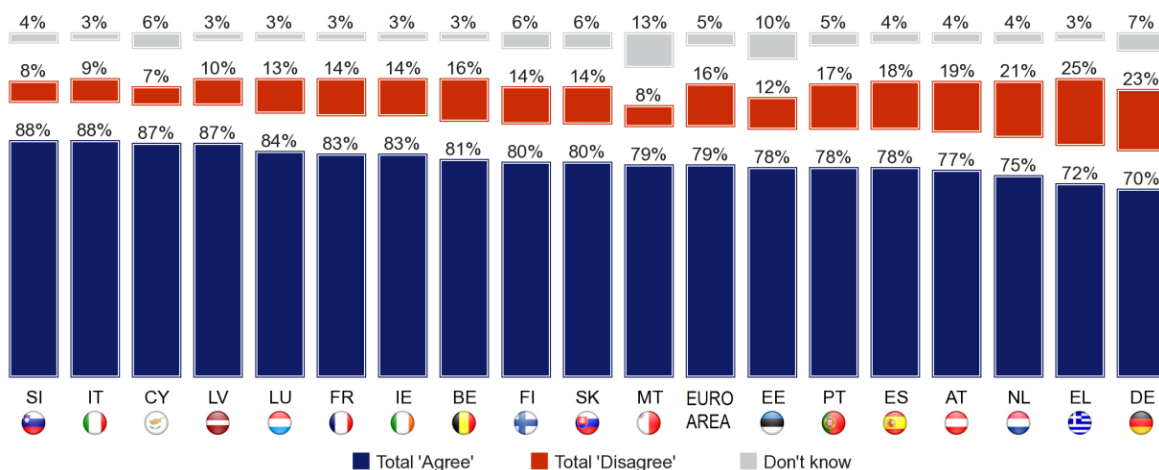
En annen makroøkonomisk observasjon er hva folk trodde prisstigningen var i eget land i fjor. Undersøkelsen viser at i de fleste landene trodde en stor andel av de spurte at inflasjonen hadde vært høyere enn den faktisk var – i seks land gjorde over halvparten det. Kun i Nederland var det en betydelig andel som antok at prisstigningen var lavere enn den faktisk hadde vært.

Økonomiske reformer

TNS har også stilt en rekke spørsmål om økonomiske reformer. Som figur 3 viser, mener 79 prosent av befolkningen i euroområdet at det er behov for omfattende reformer for å bedre økonomiens virkemåte, mens 16 pst. er uenig. Nær 90 pst. av italienerne og slovenerne mener det er et slikt behov, mens blant tyskerne og grekerne mener om lag 70 pst. det samme.

Fig. 3

There is a need for significant reforms to improve the performance of our economy

På spørsmål om ulike typer reformer, er svarene som følger:

Reform	Enig	Uenig	Vet ikke
Staten må spare mer for å møte utgiftene ved eldrebølgen:	75%	21%	4%
Vil reformer være mer effektive ved samordnet gjennomføring?:	70%	23%	7%
Bør pensjonsalderen økes for å sikre bærekraftig pensjonssystem?:	27%	70%	3%

Hvor viktig mener du reformer i enkeltsektorer i eget land er for å skape vekst og sysselsetting:

- Arbeidsmarkedet:	91%	7%	2%
- Utdanningssystemet:	90%	7%	3%
- Helsevesen:	90%	8%	2%
- Pensjonssystemet:	87%	10%	3%
- Sosialforsikringssystemet:	86%	11%	3%
- Skattesystemet:	81%	14%	5%
- Markedsreformer, som i telekom, gas-/el-forsyning:	69%	26%	5%

Her kan vi merke oss at et stort flertall mener at staten må spare mer for å møte eldrebølgen, mens en nesten like høy majoritet mener at pensjonsalderen ikke skal økes. Personer over 55 år mest positive i synet på om denne bør økes.

Euromynter og –sedler

- 94 pst. mener det er lett å kjenne igjen og bruke eurosedler.
- 79 pst. mener det er lett å kjenne igjen og bruke euromynter – med 1- og 2-centmyntene som de klart vanskeligste. Et flertall mener disse bør fjernes.
- I euroområdet regner 36 av befolkningen euroen om til tidligere nasjonal valuta ved særskilte innkjøp. I Belgia, som er blant landene som innførte euro fra begynnelsen, er andelen høyest med 51 pst. Lavest ligger Irland med kun 8 pst.
- Ved vanlige innkjøp gjør 21 pst. en slik omregning. Andelen er høyest i Slovakia med 33 pst. og lavest i Irland og Finland med om lag 5 pst.

Økonomisk politikk - ministermøter

Både Eurogruppen og Ecofin drøftet tiltak for å fremme investeringer på fellesskapsnivå og i medlemslandene. Dette er bidrag til å øke effektiviteten av statsbudsjettets utgiftsside. Eurogruppen diskuterte også programlandene Hellas og Kypros. I tillegg ble bankenes bidrag til de nasjonale fondene og den felles kriseløsningsmekanismen drøftet. Skattediskusjonen under Ecofinmøtet omtales i skattedelen av Økonominytt.

Eurogruppen 13.10.2014

Den økonomiske situasjonen

Diskusjonen under dette temaet kom i hovedsak til å dreie seg om hvordan en skal styrke den økonomiske veksten og vekstpotensialet, samt skape flere jobber. Dette er prioritert nummer én. De internasjonale vekstutsiktene er svekket og med særlig svake utsikter i euroområdet. Eurogruppen regner fortsatt med at BNP-veksten blir høyere i år enn i fjor (da den var -0,4 pst.), og at den vil ta seg ytterligere opp i 2015. Det var enighet i Eurogruppen om at dagens situasjon ikke er tilfredsstillende. Medlemslandenes regjeringer må ta krafttak med vekt på en troverdig blanding av strukturreformer og finanspolitikk for bidra til økte investeringer. Solid innsats på disse områdene kombinert med ECBs ekspansive pengepolitikk, vil ifølge Eurogruppen sikre økonomisk vekst og jobbskaping.

Eurogruppens leder Jeroen Dijsselbloem. Foto: EU Council

Eurogruppen stadfestet at Stabilitets- og vekstpakten (SGP) skal tjene som anker for finanspolitikken. Det var enighet om å ta ansvar for å opprettholde tilliten til pakten, som ble vunnet ved betydelig budsjettkonsolidering de siste årene. Konsolideringsstrategien bør fortsette med vekt på tiltak som bidrar til økt økonomisk vekst. Viktige elementer her er sammensetningen av budsjettene og utnyttelse av fleksibiliteten i SGP. Medlemslandene har frist til 15. oktober med å sende inn budsjettplanene for 2015 til vurdering av Kommisjonen og påfølgende foreleggelse for Eurogruppen og ECOFIN i november. Det franske budsjettforslaget for 2015, som legger opp til utsettelse i ytterligere to år med å bringe underskuddet under målet om 3 pst. av BNP, ble kort drøftet. Frankrikes finansminister Sapin fremførte at man ved vurderingen av for store underskudd må ta hensyn til den svake økonomiske veksten og lave inflasjonen, som begge bidrar til at budsjettkonsolidering er meget vanskelig. Han trakk frem at dersom medlemslandene skal pålegges å stramme inn i en slik situasjon, ville Europa oppleve japanske tilstander med langvarig lav vekst og deflasjon. Eurogruppens formann Dijsselbloem viste til at underskuddprosedyren for Frankrike pålegger en strukturell innstramning svarende til 0.8 pst. av BNP både i 2014 og 2015, mens det faktisk legges opp til bare 0,1-0,2 pst. Også Tyskland uttrykte bekymring for utviklingen.

Kypros

Landet har ennå ikke fulgt opp alle betingelsene i MoU'en mellom myndighetene og troikaen (IMF, Kommisjonen og ECB). Dette gjelder det rettslige rammeverket for restrukturering av privat gjeld, der forslaget fra regjeringen ble endret under parlamentsbehandlingen i september. Fire lovforslag om disse problemstillingene var nå til behandling i landets høyesterett. Etter møtet uttalte Dijsselbloem at det er meget viktig å få disse lovbestemmelsene på plass i tråd med MoU'en for å få ned det høye nivået på ikke-betjent gjeld og dermed et sunnere finanssystem. Så snart troikaen gir klarsignal om at alle betingelser er oppfylt, kan neste transje med finansiell støtte utbetales av EUs krisefond ESM (The European Stability Mechanism). Eurogruppens arbeidsgruppe (ledet av Thomas Wieser) ble bedt om å slutføre prosessen. Etter møtet uttrykte ESMs leder, Klaus Regling, at størrelsen på utbetalingene blant annet vil avhenge av ECBs vurderinger av bankenes balanse. Han antydte at det kan dreie seg om lån på samlet 1,35 milliarder euro.

Hellas

Hellas ble drøftet med utgangspunkt i en troika-rapport fra besøket i Aten i perioden 29.9. -8.10. Eurogruppen anerkjente at landets myndigheter har gjort betydelige fremskritt i å gjennomføre tiltak iht. avtalt MoU. Det ble imidlertid samtidig understreket at på en rekke områder gjenstår betydelig arbeid for å få programmet tilbake på sporet. Eurogruppen oppfordret Hellas til raskt å gjennomføre de nødvendige reformene i tråd med MoU'en og i nært samarbeid med troika-institusjonene. Eurogruppen vil påbegynne diskusjonen om de mer langsiktige arrangementene som må på plass for Hellas når den endelige vurderingen fra troikaen foreligger.

ECOFIN 14.10.2014

Tiltak for å øke investeringer

(Dette temaet ble også drøftet i Eurogruppen, men hoved-diskusjonen fant sted i ECOFIN-møtet.)

Etter å ha diskutert hvordan redusert skatt på arbeidskraft kan bidra til økt økonomisk vekst, var turen nå kommet til tiltak for å stimulere til investeringer (som er redusert med 20 pst. sammenliknet med førkrisenivået).

Det var bred enighet om at en kombinasjon av strukturreformer, vekstvennlig konsolidering av offentlige budsjetter og en høyere investeringstakt er nødvendig for å skape ny vekst i Europa. Investeringer vil på kort sikt bidra til økt etterspørsel og støtte opp under den økonomiske veksten. På lengre sikt vil de bidra til økt konkurransekraft og vekstpotensialet gjennom en mer effektiv ressursallokering. Strukturreformer er sentrale for å øke fremtidstroen hos private aktører og dermed øke private investeringer. Kommisjonen og Den europeiske investeringsbanken (EIB) orienterte om investeringsarbeidsgruppens (opprettet under det uformelle ECOFIN-møtet i september - bestående av de to nevnte institusjonene og medlemslandene) foreløpige analyser av årsakene til fallende investeringer: reguleringer, manglende fremtidstro, høy gjeld i privat sektor etc. Arbeidet fremover vil blant annet bestå i en nærmere analyse av investeringshindre og tiltak for å fjerne disse og andre flaskehalsen i økonomien, samt å utarbeide en oversikt over strategiske investeringer.

Møte i ECOFIN 14.10. med EUs finansministre. Foto: EU Council

Kommisjonen vil særlig fremme investeringer som kan skje i offentlig-privat samarbeid. EIB legger opp til et nærmere samarbeid med nasjonale utviklingsbanker. Medlemslandene ble oppfordret til å delta aktivt. I den påfølgende diskusjonen ble behovet for strukturreformer, «finansiering for vekst», samfunnsøkonomisk lønnsomhet og privat deltakelse i prosjektene understreket. ECOFIN ønsket velkommen påtroppende kommisjonspresident Junckers plan om å fremme forslag om et stortilt investeringsprogram innen tre måneder etter tiltredelse.

Forskning og innovasjon

ECOFIN behandlet også en melding fra Kommisjonen om hvordan forskning og innovasjon kan bidra som drivere for økonomisk vekst. Det fremkom ingen merknader. Konkurransenevnerådet ventes å vedta konklusjoner om saken i desember.

Bankunion – finansinstitusjoners bidrag til krisehåndteringsfondene

Denne saken har vært diskutert i flere omganger. Med utgangspunkt i tidligere vedtak om at bankene selv – og ikke skattebetalerne – skal betale for bankers problemer, orienterte Kommisjonen om at den snart vil vedta gjennomføringsregelverk (delegert regelverk) for krisehåndteringsdirektivet (Bank Recovery and Resolution Directive - BRRD)[1] og legge frem et forslag til gjennomføringsregelverk delegert til Rådet om beregning av bankenes bidrag til de nasjonale fondene og den felles kriseløsningsmekanismen (Single Resolution

[1] Dette regelverket ble vedtatt av Kommisjonen 21.10.2014

Mechanism – SRM). Barnier mente at ankene ville bli rettferdig behandlet ved at de vil bidra i forhold til størrelse og risikoprofil samtidig som de minste bankene får et eget sett med regler.

Siden dette trolig var siste ECOFIN-møtet med Barnier takket ECOFIN-formann Padoa-Schioppa ham for det betydelige arbeidet han har gjort med å få på plass finansmarkedsregelverk i kjølvannet av finanskrisen. ECOFIN applauderte.

EU- og eurotoppmøter

Økonomisk politikk ble drøftet under toppmøtene i EU og euroområdet 23.-24. oktober. Det viktigste økonomiske diskusjonstemaet under begge møtene var hvilken fleksibilitet Stabilitets- og vekstpakten gir til å overskride dens kvantitative regler om å bringe budsjettet under 3 pst. av BNP i løpet av en relativt kort periode. Diskusjonen gjenspeilte – naturlig nok – tidligere diskusjoner i Eurogruppen og ECOFIN. Frankrikes president Hollande og Italias statsminister Renzi mente at økonomisk vekst og investeringer, herunder påtroppende

Tysklands forbundskansler Angela Merkel og Frankrikes president Francois Hollande under EU-toppmøtet i forrige uke. (Foto: EU Council)

kommisjonspresident Junckers vesteringsplan på 300 mrd. euro, måtte prioriteres i dagens situasjon. Stram finanspolitikk ville bare bidra deflasjon og japanske tilstander de siste to tiårene. I sterk kontrast til dette synet sto forbunds-

kansler Merkel samt statsministrene i Nederland, Finland, Danmark og Danmark, som mente at en ikke nå måtte undergrave den tilliten overholdelsen av Pakten hadde skapt i de senere årene. Samtidig understreket disse behovet for strukturreformer. Stemningen hadde til dels vært dårlig – ikke minst etter at italienske myndigheter hadde offentliggjort et strengt konfidensielt brev fra Kommisjonen om at landet måtte styrke budsjettet mer enn det regjeringen hadde planlagt.

Finanspolitikk

Politisk krise som følge av Frankrikes og Italias manglende budsjettkonsolidering er avverget i denne omgang etter at landene reviderte sine budsjetter. Kravene iht. tidligere vedtak om en strukturell konsolidering i 2015-budsjettet på 0,8 pst. av BNP for Frankrike og 0,7 pst. av BNP for Italia er på langt nær oppfylt selv etter justeringene. Budsjettrevisjonene ble likevel vurdert som tilstrekkelige til å unngå en politisk meget betent situasjon ved overgangen til ny Kommisjon. Kommisjonen går nå nøye gjennom eurolandenes budsjettforslag med sikte på drøfting i Eurogruppen 21. november. Siste ord er dermed ikke sagt. Det forhold at påtroppende kommisjonspresident Juncker har engasjert seg tungt i å få de to landene til å sende inn reviderte budsjett, kan imidlertid trekke i retning av at heller ikke den nye Kommisjonen vil foreslå sanksjoner i år.

Som ledd i den styrkede samordningen av finanspolitikken i euroområdet, skal medlemslandene sende inn utkast til budsjettplaner til Kommisjonen innen 15. oktober. Samtlige 16 euroland som er pålagt å sende inn utkast til 2015-budsjett, holdt fristen. Programlandene Hellas og Kypros har unntak. Lenke til Kommisjonens hjemmeside med landenes planer er [her](#).

Iht. regelverket skal Europakommisjonen snarest mulig og senest innen 30. november avgi sin uttalelse om landenes budsjettforslag og utsiktene for euroområdet som helhet. Utgangspunktet for vurderingene er Stabilitets- og vekstpaktens (SGP) regler om underskudd på kort (maks 3 pst. av BNP) og mellomlang sikt (om lag balanse). For land som ikke er underlagt Paktens underskuddprosedyre (er i dens forebyggende del), vil Kommisjonen vurdere om vedkommende land har gjennomført de landspesifikke anbefalingene som Kommisjonen ga under Det europeiske semesteret, særlig om planene er i tråd med de mellomlangsigtede budsjettmålene. For land i underskuddprosedyre (SGPs korrektive del) vurderer Kommisjonen om

budsjettplanene er i tråd med Rådsanbefalingen til vedkommende land, som blant annet krever nedbygging av underskuddet til under 3 pst. av BNP i løpet av en avtalt periode.

Når Kommisjonens gjennomgang konkluderer med at det er åpenbart at land har begått alvorlige overtredelser av forpliktelsene i Stabilitets- og vekstpakten er fristene kortere: Kommisjonen skal innen to uker (dvs. senest 29. oktober) etter mottak av budsjettforslaget vedta en uttalelse om at et revidert budsjett sendes inn snarest mulig og senest innen tre uker etter Kommisjonens uttalelse.

Frankrike, som er i underskuddprosedyren, har overskredet Paktens regelverk og pålagte innsparinger i en årrekke. I forrige vedtak ble landet pålagt å redusere underskuddet til under 3 pst. av BNP innen 2015. I budsjettforslaget som ble sendt til Kommisjonen 15. oktober, var det lagt opp til et underskudd på 4,4 pst. i 2014 og 4,3 pst. i 2015 - opp fra 4,1 pst. i 2013. Det strukturelle budsjettunderskuddet er planlagt redusert med 0,1-0,2 prosentpoeng i år og neste år, mens kravet var 0,8 prosentpoeng for hvert av årene. Budsjettforslaget legger opp til å bruke ytterligere to år på å bringe underskuddet under målet på 3 pst. av BNP.

Italia er i SGPs forebyggende del etter at Rådet i 2013 vedtok å avslutte underskuddprosedyren for landet. Landets problem er den langsiktige holdbarheten av den store offentlige gjelden, som ved utgangen av 2013 var 133 pst. av BNP og stigende. Budsjettunderskuddet er anslått til 2,9 pst. av BNP i 2015 – ned fra ventet 3,0 pst. i 2014. Deretter er det lagt opp til å redusere underskuddet relativt raskt til om lag balanse i 2018. Forslaget inneholder en minimal forbedring av det strukturelle budsjettunderskuddet fra 2014 til 2015, mens den landspesifikke anbefalingen for 2014 til Italia foreskriver 0,7 pst. av BNP i både 2014 og 2015, som er nødvendig for å stoppe veksten i den offentlige gjelden. Budsjettoplegget innebærer at tidligere anbefaling om strukturell budsjettbalanse i 2015 utsettes med to år.

På grunnlag av innrapporterte budsjettforslag satte Kommisjonen i gang konsultasjoner med Frankrike, Italia, Malta, Slovenia og Østerrike. Kommisjonen var bekymret for at det forelå et alvorlig brudd på regelverket i Frankrike og Italia, mens man i hovedsak ønsket ytterligere informasjon fra de øvrige landene.

Etter høylytte protester, særlig fra Frankrike med president Holland i spissen, og intens diskusjon under EU- og Eurotoppmøtet 23.-24. oktober, sendte Frankrike og Italia like etter inn reviderte statsbudsjetter for 2015. Dette skal ifølge media ha skjedd etter klare oppfordringer fra påtroppende kommisjonspresident Juncker. Frankrike har presentert en ytterligere konsolidering på 3,6 milliarder euro og Italia på 4,5 milliarder euro. Frankrikes sparetiltak er at landet vil betale lavere kontingent til EU-budsjettet etter Eurostats oppdatering av nasjonalregskapsstatistikken, lavere rentebetalinger og tiltak mot skattesvindler. Med dette skal det strukturelle underskuddet forbedres med 0,5 pst. av BNP fra 2014 til 2015, mens det opprinnelige forslaget var 0,2 pst. Hoveddelen av Italias strukturelle budsjettkonsolidering består i å redusere avsetningen til et fond for skattelette med et beløp svarende til 0,2 pst. av BNP. Konsolidering øker dermed fra de opprinnelig planlagte 0,1 pst. av BNP til 0,3 pst.

Kommentarer

Frankrikes og Italias justering av budsjettet for 2015 innebærer en viss forbedring av den strukturelle budsjettbalansen i 2015. Kravet om en strukturell konsolidering på 0,8 pst. av BNP for Frankrike og 0,7 pst. av BNP for Italia er på langt nær oppfylt. En kan også stille spørsmål ved om alle tiltakene som er presentert virkelig kan karakteriseres som strukturelle. Budsjettrevisjonene var imidlertid tilstrekkelig til å unngå en politisk meget betent situasjon ved overgangen til ny Kommisjon.

Selv om saken ikke ble satt på spissen nå, er prosedyren med å gjennomgå 2015-budsjettene ikke ferdig. Kommissær Katainen uttalte i forbindelse med «fritaket» 29. oktober at Frankrike og Italia ikke dermed har fått endelig klarering av budsjettet. Den nye Kommisjonen – med visepresident Dombrovskis (Latvia) og kommissær Moscovici (Frankrike) som hovedaktører - skal gå budsjettforslagene nærmere etter i sømmene med sikte på behandling i Eurogruppen 21. november. Frankrike ligger mest utsatt til for nye vedtak iht. SGP ettersom landet i en underskuddprosedyre på ny har latt være å etterkomme en avtalt strukturell innsparing. I sin dybde vurdering vil Kommisjonen vurdere om Frankrike har vært utsatt for en uventet negativ økonomisk utvikling med store negative utslag på statsfinansene og/eller gjennomført så omfattende reformer¹ at det rettferdiggjør overskridelsen av budsjettkravet. Hvis ikke, kan landet stå overfor sanksjoner, som etter hvert vil kunne ende opp med bøter. Ifølge EuroPolitics 30.10. hadde påtroppende kommisjonspresident Juncker brukt store deler av sist helg til å overbevise president Hollande og statsminister Renzi om å komme tilbake med justerte budsjetter for 2015. Hans klare involvering kan trekke i retning av at den nye Kommisjonen ikke vil foreslå sanksjonsvedtak i denne omgang.

¹ Frankrike er blant landene i EU som har kommet kortest i gjennomføringen av strukturreformer. I løpet av de siste ukenes dragkamp om 2015-budsjettet har myndighetene annonsert flere reformtiltak, herunder avregulering i transportsektoren, detaljhandelen (økt mulighet til søndagsåpent), apotekbransjen, tannlegevirksomhet mv., samt vilje til å selge ut statlige eierandeler i næringslivet (men fortsatt kontroll i nøkkelsektorer) og forenkle mulighetene for å drive næringsvirksomhet (der Frankrike ligger på 31. plass i Verdensbankens siste oversikt).

Stresstester av bankene

De fleste bankene i euroområdet og resten av EØS, inkludert DNB, besto stresstestene som ble offentliggjort 26. oktober 2014. Etter kapitalpåfyll i løpet av 2014 er det bare 13 av 130 banker som mislyktes i testen og dermed trenger mer kapital. Testene har bidratt til å øke tilliten til og transparensen i banksektoren. Tiden vil vise om dette vil slå ut i økte lån til privat sektor.

Søndag 26. oktober offentliggjorde Den europeiske sentralbanken (ECB) og Det europeiske banktilsynet (EBA) sine stresstester og vurdering av kvaliteten på bankenes balanse (AQR). EBAs stresstest omfattet 123 banker i EØS-området - 122 i EU og 1 i Norge (DNB), mens ECBs evaluering omfattet 130 banker (82 pst. av samlede aktiva) i euroområdet og det påtroppende euromedlemmet Latvia. De makroøkonomiske forutsetningene og andre forutsetninger er de samme i ECBs og EBAs stresstester.

Hovedresultater

ECBs omfattende vurdering av banker i euroområdet omfatter både en vurdering av kvaliteten av bankenes balanse og stresstester med klart svakere økonomisk utvikling. Kvalitetsvurderingen omfatter bankenes utlån og øvrige eiendeler. I stresstestene er det det lagt til grunn følgende BNP-utvikling i i euroområdet i 2014-16 sammenlignet med referansebanen:

	2014	2015	2016
• Referansebanen:	1,2%	1,8%	1,8%
• Stresstest-scenario:	-0,7%	-1,4%	0,0%

Over treårsperioden innebærer stresstest-scenariotet at BNP-veksten akkumulert blir nær 7 pst. svakere enn lagt til grunn i referansebanen. Et akkumulert fall i BNP på 2 pst. i løpet av en treårsperiode svarer om lag til det som skjedde i kriseårene 2008-10.

Samlet viste ECBs kvalitetsvurdering av bankenes balanse og stresstesten at kjernekapitalen i bankene ble redusert med 263 mrd. euro (fordelt på €34 mrd. fra AQR, €182 mrd. fra svak økonomisk vekst og €47 mrd. fra AQR mv. som følge av den svakere veksten). Samlet reduserte dette kjernekapitalen i banksektoren fra 12,4 pst. til 8,3 pst. Banker med kjernekapital på under 5,5 pst. har ikke bestått testen.

Med utgangspunkt i bankenes balanse per 31. desember 2013 oppfylte ikke 25 av 130 banker kapitalkravet. Behovet for ny kapital var beregnet til 25 mrd. euro. Banksektoren har hatt betydelig påfyll av kapital hittil i år. Når dette tas med, reduseres antallet banker «under streken» til 13 og kapitalbehovet til 10 mrd. euro. Disse bankene (herav fire italienske) må levere planer for styrking av kapitalen innen to uker etter offentliggjøringen, mens selve påfyllingen må skje innen ni måneder.

I stresstestene har en denne gangen lagt til grunn en klart større økonomisk nedgang enn i tidligere stresstester i EU og euroområdet. Forutsetningene som ligger til grunn synes ikke å være særlig forskjellig fra det Federal Reserve bruker i evaluering av amerikanske banker. Det har vært relativt lite kritikk, men enkelte har pekt på at det ikke er lag til grunn deflasjon.

Testene har bidratt til å øke tilliten til og transparensen i banksektoren. Tiden vil vise om dette vil slå ut i økte lån til privat sektor. Bankutlån er langt viktigere i europeisk økonomi enn i amerikansk, der en har et mer utviklet kapitalmarked.

II SKATT

Utveksling av skatteopplysninger over landegrensene

Automatisk informasjonsutveksling i EU fra september 2017

I ECOFIN-møtet 14. oktober ble medlemsstatene enige om endringene som er foreslått i direktivet om [gjensidig administrativ bistand](#). Endringene innebærer økt plikt til innsamling og automatisk utveksling av skatteopplysninger mellom medlemsstatene og omfatter blant annet informasjon om renteinntekter, utbytte, kontosaldoer og kapitalgevinster. Informasjonsutvekslingen er ment å redusere mulighetene for at skattyterne

Finansminister Hans Jörg Schelling fikk utsatt Østerrikes frist for automatisk informasjonsutveksling med ett år.

Foto: European Council

gjemmer unna inntekt eller formue i en annen jurisdiksjon og dermed unngår skatt til hjemstaten etter *globalprinsippet* (skatteplikt i staten hvor skattyter er hjemmehørende uavhengig av hvor i verden inntekten/formuen har sitt opphav). Statene vil dermed ikke lenger kunne bruke sin banksekretesse som begrunnelse for å nekte å gi de aktuelle opplysningene til andre stater. Flere av EU-landene har allerede inngått såkalte FATCA-avtaler med USA med lignende plikt til informasjonsutveksling

Det endrede direktivet skal sammen med de allerede [vedtatte utvidelsene av EUs sparedirektiv](#) besørge full overensstemmelse med OECDs nye standard for automatisk informasjonsutveksling, og vil bli vedtatt uten ytterligere diskusjon i en senere rådsformasjon. Siden sparedirektivet og direktivet om administrativ bistand har delvis overlappende anvendelsesområder, vil Kommisjonen nå starte arbeidet med en sammenføring av de to direktivene, slik at man unngår en dobbel standard og medlemsstatene får ett direktiv å forholde seg til.

Det har hersket noe usikkerhet rundt ikrafttredelsesdatoen for endringene, og det foreligger så langt ingen offisiell, konsolidert versjon av forslaget. Alle signaler tyder imidlertid på at selve utvekslingen skal starte opp fra senest september 2017, dvs. på samme tidspunkt som en gruppe av 51 OECD-land («early adopters») har vedtatt å starte informasjonsutveksling i henhold til OECDs mal (se nedenfor). Et slikt oppstartstidspunkt i EU fordrer gjennomføring av den nye standarden i medlemsstatenes nasjonale lovgivning før utløpet av 2015. Opplysningene skal så innhentes i løpet av 2016, slik at de kan utveksles fra september 2017.

Ett års utsettelse for Østerrike

Østerrike ble innvilget mulighet for ett års utsettelse som følge av problemer med å få på plass sin interne lovgivning i tide. Dersom de interne reglene ikke blir klare, vil det nye direktivet for administrativ bistand først få virkning fra september 2018 for Østerrike. I det tilfellet vil sparedirektivet fortsette å gjelde for østerrikerne i overgangsperioden.

EU først ute med bindende regler

EU er dermed den første samling av stater som vedtar felles bindende regler for automatisk informasjonsutveksling basert på den nye standarden. Formannskapslandet Italias finansminister Pier Carlo Padoan uttalte følgende i forbindelse med enigheten på ECOFIN:

«I think this is a very important achievement, an international structural reform that will change behaviour towards a more compliant approach with tax authorities bringing at the same time more resources to national budgets. It is a win win situation.»

Se nærmere om saken i Rådets [pressemelding](#).

EUs forhandlinger med Sveits og lilleputtstatene

Finansministrene vedtok samtidig en felleserklæring hvor man understreket viktigheten av å revidere avtalene med Sveits, Andorra, Monaco, San Marino og Liechtenstein, slik at informasjonsutvekslingen blir i tråd med den nye globale standarden også for disse statene. Dette vil motvirke en vridning av investeringer mot disse

statene. Kommisjonen uttalte at man hadde godt håp om at forhandlingene med Sveits og de andre statene ville være ferdige innen utløpet av 2014.

Early adopters og globale etterløpere

På OECDs *Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes* i Berlin 29. oktober, undertegnet 51 stater OECDs multilaterale intensjonsavtale om automatisk informasjonsutveksling, som også har vært inspirasjon for EUs utvidede sparedirektiv og direktivet om administrativ bistand. Blant de undertegnende statene var Norge og samtlige EU-stater. For en oversikt over de øvrige statene som undertegnet, følg [lenken](#). De fleste landene vil begynne den automatiske informasjonsutvekslingen fra september 2017. Enkelte land har imidlertid fått utsettelse til 2018 (bl.a. Østerrike og en del øystater).

Avtroppende skattekommisær Algirdas Semeta ønsket undertegningen av OECD-avtalen velkommen i denne [pressemeldingen](#). Han passet samtidig på å presisere at EU alltid har vært et foregangsland når det gjelder automatisk utveksling av opplysninger. I det hele tatt har EU og OECD den siste tiden kappes om å være de mest progressive på området informasjonsutveksling. På denne arenaen kan man derfor snakke om et slags «race to the top», i stedet for mot bunnen. («Race to the bottom» er en mye brukt metafor i skattesammenheng, særlig i forbindelse med konkurranse mellom statene om å tilby skatteincentivordninger.) Så gjenstår det selvsagt å se hvilke infosystemer statene klarer å stable på plass og hvordan man vil håndtere informasjonsmengden som etter hvert vil flyte over grensene. Det er ikke gitt at det å bryte ned og bearbeide den aktuelle informasjonen med et siktemål om å fremme *riktig skatt til riktig tid i riktig stat*, vil bli en enkel oppgave.

Ifølge observatører var det ikke voldsomt stor entusiasme for informasjonsutvekslingsarbeid med EU på det asiatiske-europeiske toppmøtet i Milano for noen uker siden. Riktignok undertegnet de asiatiske landene en felleserklæring med EU om at det var nødvendig med fremskritt i kampen mot skatteunndragelse og skatteomgåelse, og at det var behov for økt transparens for å fastlegge de virkelige rettighetshaverne bak internasjonale selskaper. Men flere av de asiatiske landene var samtidig nøye med å påpeke at deres arbeid på dette området går via OECD. De anser EU først og fremst som en kommersiell partner som de diskuterer *frihandel* med, ikke markedsreguleringer.

Energiskattedirektivet - intensjonsdebatt

Stillstand i arbeidet

De [foreslåtte endringene](#) i energiskattedirektivet ble også diskutert på ECOFIN 14. oktober. Saken er nå inne i en kritisk fase. Forslaget er blitt svært utvannet i forhold til Kommisjonens første utkast, og medlemsstatene kommer ikke videre i forhandlingene.

En av de opprinnelige målsettingene var å oppnå en mer rettferdig avgiftsmessig behandling av ulike energiprodukter og å bringe direktivet i samsvar med EUs energi- og klimamål. Beskatningen skulle etter forslaget i hovedsak bestå av et CO₂-element knyttet til graden av utslipp fra det aktuelle energiproduktet, og et annet element knyttet til de aktuelle produktenes energiinnhold.

Skattekommisær Algirdas Semeta under en pressekonferanse i 2012 om energiskatt. Foto: EU Commission

Medlemsstatene splittet

Det er stor uenighet mellom medlemsstatene om hvilken av komponentene som skal være mest utslagsgivende for avgiften, naturlig nok ut fra hvilket alternativ som vil gi det mest negative utslaget for de respektive statenes egen produksjon. I tillegg er det uenighet om minimumssatsene.

Splittelsen kom tydelig frem i møtet. Tyskland, Litauen, Slovenia, UK, Belgia og Finland var av den oppfatning at man burde trekke forslaget, med noe ulik begrunnelse. Tyskerne uttalte rett ut at man ikke kunne kaste bort mer tid og energi på et arbeid som ikke vil få noe resultat i overskuelig fremtid. Litauen mente på sin side at man i det hele tatt ikke burde bruke energiskattedirektivet til å oppnå klimamål og at andre virkemidler ville være

mer egnede. Finland og Belgia ville også kaste inn håndkleet, men da begrunnet i at kompromissteksten var blitt så utvannet i forhold til Kommisjonens opprinnelige forslag at det var uten poeng å fortsette diskusjonene.

Andre medlemsstater, som Danmark, Frankrike, Sverige, Portugal og Spania mente for så vidt at forslaget nå var allfor lite ambisiøst, men at en full retrett ville gi et svært negativt klimasignal fra EU, og at arbeidet derfor burde fortsette. Sverige fremhevet at strukturen for kompromissforslaget var bra, men for lite progressivt. Svenskene fastholder at man bør skille mellom energiinnhold på den ene siden og fossilt CO₂-innhold på den annen, og at man må anvende ulike satser for de to komponentene. Sverige håper på fortsatt diskusjon med sikte på å få et kostnadseffektivt styringsverktøy for å nå 2030-målene. Sveriges argumentasjon fikk støtte av Frankrike, Spania, Danmark og Portugal.

Algirdas Semeta, som stilte på sitt siste ECOFIN-møte som skattekommissær, var enig i at man nå befant seg milevis fra Kommisjonens opprinnelige forslag og var tydelig skuffet over at man ikke hadde kommet lenger. Han vil rapportere de splittede signalene fra Rådet tilbake til Kommisjonen, og det blir nå opp til det Juncker-kommisjonen å fatte beslutning om, og i tilfelle hvordan, arbeidet skal bringes videre. Se side 13 i Rådets generelle [pressemelding](#) fra ECOFIN-møtet.

Sveits – bilaterale forhold

Finansministrene Eveline Widmer-Schlumpf og Siv Jensen møttes 14. oktober etter det årlige EFTA/ECOFIN- fellesmøtet for å diskutere mulighet for avtale om automatisk informasjonsutveksling av skatteopplysninger mellom Norge og Sveits. Det var sveitserne som hadde tatt initiativ til møtet.

Widmer-Schlumpf gjorde kort rede for det sveitsiske arbeidet med informasjonsutveksling på skatteområdet og tok deretter opp ønsket om en bilateral avtale med Norge. Sveits ønsket å etablere kontakt mellom skatteeksperter i våre to land i løpet av kort tid (within a few weeks). Statsråd Jensen ønsket initiativet velkommen og så ingen problemer med at skattefolkene møttes. Hun understreket at på grunn av Norges stilling som en liten og åpen økonomi, er internasjonale avtaler høyt prioritert av oss. Transparens i skattespørsmål og innen andre områder er svært viktige elementer i dette. Jensen orienterte om at hun ville delta i undertegningen av den multilaterale avtalen om automatisk informasjonsutveksling på Global Forum i Berlin 29. oktober (den såkalte «Early adopters group»). Widmer-Schlumpf opplyste at Sveits ikke ville kunne undertegne i Berlin på grunn av at saken først måtte behandles i deres parlament, men at landet muligens kunne være rede til automatisk informasjonsutveksling fra 2017-18.

I marginen av ECOFIN-møtet undertegnet sveitserne for øvrig en felleserklæring med EU om at Sveits politisk forplikter seg til å avvike fem selskapsskatteregimer som etter Kommisjonens syn innebærer skadelig skattekonkurranse. Dette er nærmere omtalt på side 18-19 i [forrige Økonominytt](#) fra EU-delegasjonen.

Den sveitsiske finansministeren Eveline Widmer-Schlumpf undertegner felleserklæringen med EU i forkant av ECOFIN-møtet. (Foto: EU Council)

Rapport om skattesystemene i medlemslandene

13. oktober ble den årlige rapporten fra Kommisjonen om skattesystemene i de forskjellige EU-statene publisert. Rapporten er utarbeidet av DG TAXUD og DG ECFIN i samarbeid og gir en generell oversikt over viktige reformer i landene. Den inneholder dessuten anbefalinger om hvordan skattesystemet kan være med på å fremme vekst. Hovedbudskapet er at medlemsstatene bør lette beskatningen på arbeid og prioritere beskatning av aktivitet som i mindre grad hindrer vekst. Enkelte andre temaer som boligbeskatning, incentiver til gjeldsfinansiering, skatteutgifter, miljøavgifter og skatteadministrasjon behandles også.

Se selve rapporten [her](#).

Muligheter for et enklere og mer robust merverdiavgiftssystem i EU?

Kommisjonen presenterte 30. oktober sine ideer om hvordan man skal sikre et enklere, mer effektivt og "svindel-sikkert" merverdiavgiftssystem tilpasset EUs indre marked.

Formålet er å skape et «definitivt» merverdiavgiftssystem som skal erstatte det midlertidige mva-systemet som har gjeldt de siste to tiårene og som oppfattes som utdatert. Det fremtidige mva-systemet som Kommisjonen tenker seg er ment å skulle være mindre sårbart for svindel, samtidig som det i større grad skal møte foretakenes behov for et enkelt system å forholde seg til.

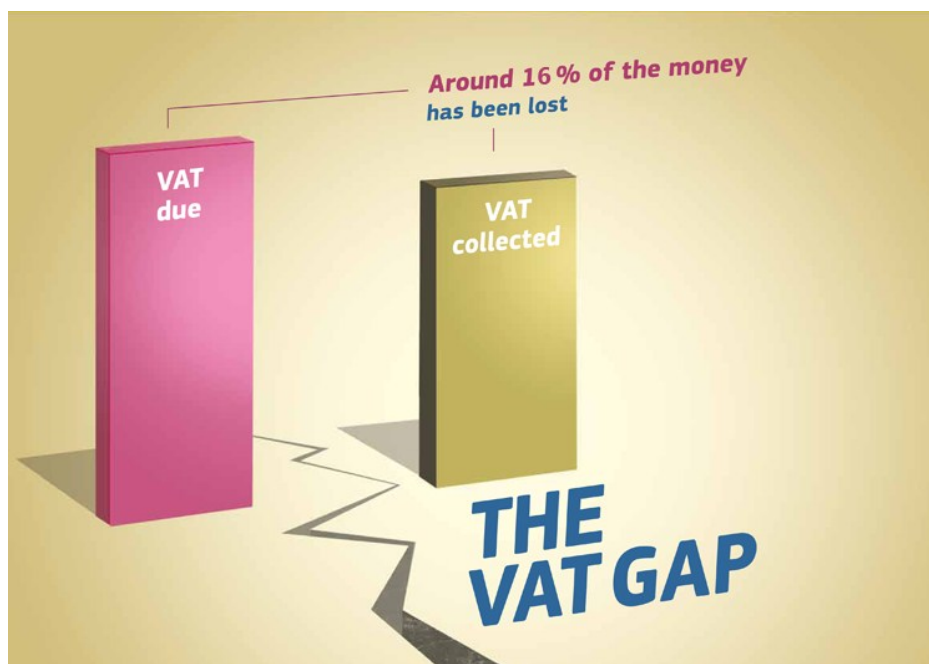
Et nytt merverdiavgiftssystem foreslås i hovedsak å baseres på destinasjonsprinsippet, dvs. at avgiften innkreves i staten hvor varen/tjenesten har sin destinasjon, i motsetning til det gjeldende systemet, hvor utgangspunktet er at avgift svares hvor leverandøren befinner seg.

Kommisjonen har slik delegasjonen oppfatter det, skissert fem mulige prinsipper for avgiftslegging:

- Leverandør oppkrever og betaler avgift til leveringsstaten, basert på deklarasjon i sin egen stat (dette krever en «one-stop-shop»-løsning som nevnt ovenfor)
- Avgift betales av leverandør i staten kunden hører hjemme, uavhengig av hvor varen leveres
- Mva ilegges i staten hvor kunden hører hjemme, og kunden selv blir ansvarlig for avgiftsbetalingen («reverse charge mechanism»)
- Kunden er ansvarlig for å betale mva, men avgiftsstedet er staten hvor varen blir levert
- Gjeldende system videreføres, men med oppretting av noen av svakhetene ved dagens regler.

Kommisjonen er for tiden i ferd med å foreta en bred vurdering av hvordan de ulike alternativene vil virke inn på foretak og stater og vil legge frem resultatet av sine vurderinger i løpet av våren 2015.

For ytterligere informasjon se [pressemeldingen](#), dokumentet for «[ofte stilte spørsmål](#)» og Kommisjonens [arbeidsdokument](#) i saken.

«The VAT GAP», dvs. tapet i mva-inntekter, ble i 2012 estimert til 177 milliarder euro bare innenfor EU. En del av tapet skyldes svindel.

EU-portal for enklere oppfølging av nye mva-regler

Kommisjonens har lansert en portal som skal lette bedriftenes tilpasning til de nye mva-reglene som trer i kraft i 2015 for omsetning av telekommunikasjon, kringkasting og elektroniske tjenester. Slike tjenester vil nå bli merverdiavgiftsbelagt hvor kunden, ikke tjenesteyter, hører hjemme. Dette skal sørge for likere konkurransevilkår for bedrifter og en mer rettferdig fordeling av beskatningsretten medlemsstatene imellom. I

tillegg vil det bli anledning til mva-deklarasjon og -innbetaling i sin egen medlemsstat for alle grenseoverskridende transaksjoner innen EU, såkalt «Mini One Stop Shop».

For ytterligere info se [her](#).

Enkelte nye traktatbruddssaker fra Kommisjonen

Kommisjonen har nylig innledet følgende saker mot medlemsstatene på skatteområdet:

Belgia bringes inn for EU-domstolen på grunnlag av at det anvendes høyere skattesatser for beskatning av inntekt til kollektive investeringsfond hjemmehørende i andre medlemsstater enn for inntekt innvunnet av tilsvarende belgiske investeringsfond. Se nærmere i [pressemeldingen](#).

Kommisjonen har sendt en *grunnlagt uttalelse til Tyskland* for brudd på kapitalfriheten på grunnlag av at tyske velferdsorganisasjoner blir fritatt for arveavgift, mens tilsvarende organisasjoner i andre medlemsstater bare får fritak dersom de er undergitt fritak også i hjemstaten, se [felles pressemelding](#).

Grunnlagt uttalelse er også sendt Romania for brudd på tjenestefriheten og kapitalfriheten ved at rumenerne innrømmer nasjonale foretak fradrag for utgifter knyttet til innvinning av renteinntekter, mens utenlandske foretak uten fast driftssted i Romania blir skattlagt på brutto renteinntekter som kommer fra Romania, se [felles pressemelding](#).

III **BUDSJETT**

EU's budsjett for 2015

2015-budsjettet, som er det andre årlige budsjettet under gjeldende langtidsbudsjett (MFF), har to hovedformål; å legge til rette for lansering av nye programmer og å finansiere programmer som allerede er i gang.

22. oktober ga Rådet beskjed til Europaparlamentet om at det ikke kunne godta Parlamentets endringer i 2015-budsjettet. Dermed ble en tre uker lang forhandlingsperiode utløst, med start 28. oktober og avslutning 17. november. Under forhandlingene vil man søke å komme frem til et kompromiss mellom Rådets og Europaparlamentets posisjoner. Også Kommisjonen møter i disse forhandlingene. Møter er planlagt 6. og 14. november. Sistnevnte møte blir forberedt av ECOFIN-møtet samme dag (et rent budsjett-ECOFIN). I tillegg vil det 11. november være trilog-drøftelser mellom representanter fra Parlamentet, Kommisjonen og det italienske formannskapet.

Ifølge Rådets pressemelding skal budsjettet stimulere til vekst og sysselsetting samtidig som det tar hensyn til en vanskelig økonomisk situasjon i mange medlemsstater. Rådet ønsker at man skal ta høyde for uforutsette begivenheter innenfor de rammene som langtidsbudsjettet allerede har satt.

Rådets posisjon ble vedtatt 2. september og innebærer en økning i betalingsforpliktelser med 3,3 pst. sammenliknet med 2014-budsjettet - til 140 milliarder euro, mens bevilgningsforpliktelsene økes med 1,7 pst. til 145,1 milliarder euro.

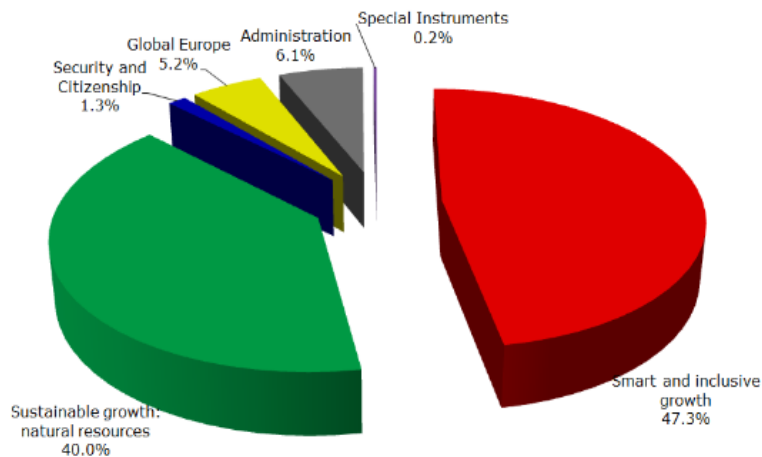
Parlamentet ønsker på sin side å øke totale betalingsforpliktelser med 8,1 pst. til 146,4 milliarder euro og bevilgningsforpliktelsene med 2,6 pst. til 146,4 milliarder euro.

Forslaget fremlagt av Kommisjonen ligger imellom Rådets og Parlamentets posisjoner – med henholdsvis 142,1 og 145,6 milliarder euro i betalings-/bevilgningsforpliktelser.

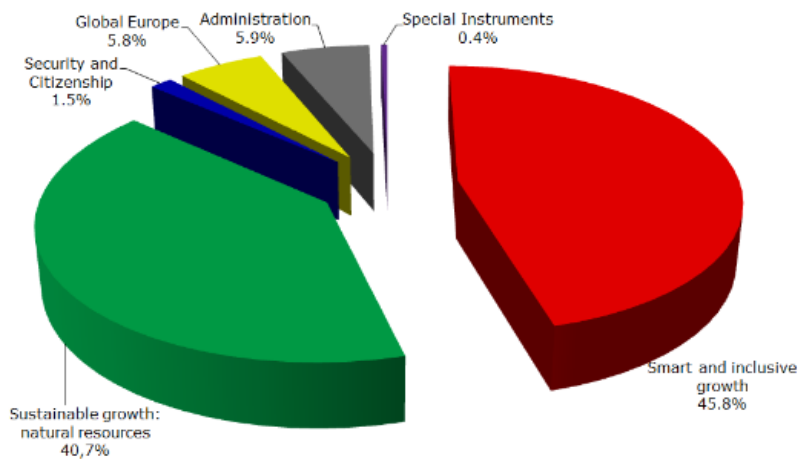
Lykkes man med forliksforhandlingene innen 17. november, skal budsjettet vedtas formelt av både Rådet og Parlamentet senest 14 dager etter at en endelig, felles tekst er klar. Har man ikke kommet frem til en løsning innen 17. november, må Kommisjonen presentere et nytt forslag til 2015-budsjett.

Dersom man ikke får vedtatt et budsjett før årsskiftet, kan 1/12 av budsjettsummene for 2014 anvendes hver måned frem til et nytt budsjett er vedtatt.

Payments €142.1 billion

Commitments €145.6 billion

Illustrasjon på fordelingen av betalingsbevilgninger og forpliktelsesbevilgning er etter Kommisjonens budsjettforslag.
Hentet fra Kommisjonens hjemmesider

Bjarne Stakkestad
Finansråd
bjs@mfa.no
+47 23 953 475
+32 (0) 2 238 74 75

Astrid Erlingsen
Finansråd
aser@mfa.no
+47 23 953 477
+32 (0) 2 238 74 77